

Prý mi ujel vlak

Ohři

Tak v pádech pádí pátý z pěti dní,
zas padá všechno, na co jsem jen sáh
a v kapse pálí pár mincí posledních,
to vysmívá se směla, co se lepí na patách.

Jen rukou mávám, co se nestává,
i horší rány přijdou častokrát.
Projít louží, i když bývá špinavá,
zkouším dál a dál, já neumím se vzdát.

R: To se může zdát, prý mi ujel vlak,
jenže stále platí jízdní řád,
se svým přáním dál čekám na zázrak,
kdy mě tvůj smích zase bude hřát.

Tak složím hlavu k tobě do klína,
sám roletou tvých dlaní zavřu krám,
dál všechno končí, všechno začíná,
všechno může být, s tebou na nic nejsem sám.

R:

*: Můžu teď dál snášet žár i mráz,
když sílu dá mi tvé pousmání,
po každé ráně vstát a prát se zas a zas,
jak bez tebe bych zvlád nemám zdání.
Oooooo

R:

+ kdy mě tvůj smích zase bude hřát...
To se může zdát, prý mi ujel vlak.